

ఇంతకీ ఈ బస్సు నడిపేదెవరు?

నా కర్మకాలి ఒకసారి నేను సుమారు ఏభై మైళ్ళు మఫసిల్, బస్సులో ప్రయాణం చేయవలసి వచ్చింది.

నేనొక గ్రామం వెళ్ళి అక్కడెక్కె నా బస్సు. అక్కడి మా చుట్టం పెద్దమనిషి నన్ను బస్సుకండక్టరుకి ఫలానావారిని బ్రహ్మాండంగా వరిచయము చేసి బస్సెక్కించాడు. నా అంతవాడు తన బస్సెక్కినందుకు కండక్టరు ఎంతో గౌరవంగా అతికష్టం మీద ఒక సీటు కాళీ చేయించి నన్ను కూర్చో బెట్టేడు. నేనేవ్వుడూ గాలిలో ఎగిరే మనిషినే తప్ప నేల మీద నడిచే బళ్ళు ఎక్కే బాపతుకాదని అభిప్రాయపడుంటాడు.

నా బట్టలు, కళ్ళజోడు, బ్రీఫ్ కేసు వగైరా అట్టహాసం చూసి బస్సు డ్రైవర్ గ్రామీణ ప్రయాణికులు కూడ నేనేదో గొప్పవాడిననే అభిప్రాయపడుంటారు. నేను కూడా కొంచెం గంభీరంగా మొహం పెట్టి వాళ్ళ అభిప్రాయం చెదిరి పోకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను. నిజానికి వాళ్ళంతా దగా పడ్డారని నాకు సంతోషమేసింది. నేనంత గొప్పవాడినైతే ఏ కారులోనో వెళ్లేవాడిననే అలోచన వాళ్ళకి తట్ట లేదు.

నా ప్రక్కనే కూర్చున్న రైతు నన్ను చూసి ఎంతో గౌరవంగా "తవరు మునసబుగారికి సుట్టాలా" అన్నాడు చుట్టవాసన నామీదికి వదుల్తా.

ఈ బస్సులోని మనుషులందరూ చుట్టవాసన వేస్తున్నట్టు నా కనుమానంగా వుంది. అవాసన నాకు మహా ఇబ్బందిగా వుంది.

"అవును" అన్నాను ముక్తసరిగా నాలాంటి గొప్పవాడు వాడితో మాట్లాడడం నాడిగ్నిటికి తక్కువని వాడు గ్రహించ నందుకు నాకు కొంచెం కోపం వచ్చింది.

బస్సులో మన పుల్ని ఎక్కించారనే కంటే కుక్కేశారంటే బావుంటుంది. చాలా రద్దీగా వుంది.

వల్లెల్లోంచి యింత మంది మగళ్లు ఆడళ్లు పిల్లలూ, మూటలూ సంచులూ సామాన్లు పట్టుకొని ఎందుకిలా బస్సెక్కి పోతున్నారో, ఉన్న చోటుండడం మానీసి వీళ్ళు వయాణంలెందుకు చెయ్యాలో నాకర్థంకాలేదు.

బస్సు రద్దీగా వుండడం వల్ల గోలగోలగా వుంది. తమ కాళ్లు మళ్లీరనో, సామాన్లు తొక్కేరనో, ఏవో యిలాంటి చిన్న చిన్న కారణాలకి గట్టిగా అరుస్తు కొందరు తగువులు పడుతున్నారు. బస్సు కండక్టరు వాళ్లకి టిక్కెట్లు చించి యివ్వడమనే మన కార్యం చేస్తున్నాడు నిజంగా అది మన కార్యమే- ఎందుకంటే ఏ ఒక్కడూ ఏదో పేచి లేకుండా డబ్బు లివ్వడు. ఒకడు' రూపాయియేంటయ్యా, డబ్బైపైసలే గదా' అంటాడు, ఇంకోడు చిల్లరలేదని పదిరూపాయిల నోటుతీస్తాడు. ఇంకోడు నువ్విచ్చిన అర్థరూపాయి చెల్లదంటాడు. "ఏమయ్యా" అన్ని క్రొత్తరూపాయి నోట్లీచ్చావు. సర్కారు నోట్లైనా లేకపోతే కోయంబత్తూరు సరుకా? అంటూ యింకోడు చమత్కరిస్తాడు. వీళ్లందరినీ కసురుతూ సమాధానాలిచ్చికుంటూ డబ్బులు వసూలు చేయడం. మనకార్యం కాదా. బస్సు కండక్టరంత కష్టమైన ఉద్యోగం యీ లోకంలో వుండదని నాకా సమయంలో అనిపించింది.

అంతలో ఒక వల్లెపడుచు " అమ్మో అమ్మో " అంటూ గట్టిగా అరిచింది ఏం ప్రమాదం జరిగిందో అని జనమంతా ఆవిడ వేపు చూశారు. నేనుచూశాను. చూడగానే నాకు చాల ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆరూపం నా కిప్పటికీ మరుపు రాదు ఏచిత్రకారుడూ ఊహించని రూప మది. ఎందుకంటే చిత్రకారులెప్పుడూ అందమైనరూపాలే ఊహిస్తారు. కాబట్టి

'ఓమ్మో' అని అరచిన ఆదది మంచి ఫైల్మాన్ లావుంది. నల్లగా నిగనిగలాడుతూవుంది, వసుపురాసుకుని పెద్ద కుంకంబొట్టుపెట్టుకుంది. ఎర్రటి చీరకట్టింది. పచ్చటి కవిక తొడిగింది. ఆవిడెలా వుందో ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే నాలిక బయట పెట్టుకుండా, ఇరవై చేతులు లేకుండా, చేతుల్లో కత్తులూ కటారూ లేకుండా, మెళ్ళోపుర్రెలూ పూసలూ వగైరాలేకుండా వుండే కాళికాదేవి ఎలా వుంటుందో అలావుందాడ.

ఏం అవద వచ్చిందోనని జనమంతా ఆకాళికాదేవి వేపు చూస్తున్నారు గాని ఆవిడ్ని చూస్తే ఆవిడకే అవదారాదనీ ఆవిడ వల్ల యితరులకే ఏఅపదైనా రావచ్చునని నాకనిపించింది.

" ఏటయింది, ఏటయింది ?" అంటూ అందరూ గజరాపడ్డారు. " ఓలమ్మో సంపేసినాడే " అంటూ మళ్ళీ అరచింది కాళికాదేవి.

ఎంత మాడ్లాడకుండా గంభీరంగా కూర్చుందామనకున్నా అప్రయత్నంగా ఆసమయంలో " ఆవిడకేమయింది" అని ప్రక్కనున్నరైతు నడిగేను. అతను నామాట వినిపించుకోకుండా లేచి నిలబడి ఆవిడ వేపు చూస్తున్నాడు. కొందరు సీట్లమీంచి లేచి ఆవిడ దగ్గరకెళ్ళారు.

కాళికాదేవి షాక్ నుంచి తేరుకున్నట్లుంది. పూసకం వచ్చి నట్లుంది. వీరావేశమెత్తి విజృంభించింది. తన ప్రక్కనున్న ఓఇరవై ఏళ్ల కుర్రవాడ చొక్కా కాలరు వట్టుకుంది. " కల్లకనబడవేట్రా నాకొడకా, నోరులేని పక్కిని కాలేసి తొక్కేస్తావేంరా. నీపీకమీద కాలేసి తొక్కితే నీకెలాగుంటాదిరా. నానగు రూపాయిలిచ్చి కొని తిచ్చానాను. అది సస్తే ఎవడిచ్చుకుంటాడా నీబాబు. బస్సులోయింత మందున్నారు. అందరూ నీలాగే ఊరగబడుతున్నారా? సిగ్గునేదురా వందిలా తెగతిని బలిసినావుగదా. నీ బలువంతాకోడిని సంపదావితేట్రా" అంటూ కుర్రవాడ్ని నిలదీసి అడిగింది.

నలుగురూ కలిసి కాళికాదేవి సీటుక్రింద నుంచి ఒక కోడిపెట్టని బయటికి తీశారు. ఆ కుర్రవాడు చేసిన నేరం ఆకోడికాళ్ళు మట్టేడు. కోడి కేర్ కేర్ మని అరచింది. ఒక కాలు విరిగిందేమో, యింకా బాదగా అరుస్తూనే వుంది.

“కోడికాలు కసింత మణిగిందంటే. మరేం బయలేదమ్మా ఒల్లకో తల్లీ. ఈ కసింతకే ఎందుకలా రెచ్చిపోతావ్” అన్నారెవరో కసురుతూ.

“ఓహో, ఎటయ్యో పెద్దయ్యో ఇయాల కసింతయింది, రేపు మరింతవుతాది. ఏం. నన్నంటన్నావు గాని అడికి బుద్ధి సెప్పకూడదా? పైడితల్లమ్మ కోసం తెచ్చినా నీకోడిని దాన్ని మడితే యింకేజేనావుందా, కల్లుపోవా మజాకావాలనుకున్నావా? మరి నాను రెచ్చిపోనానంటేరెచ్చి పోనా? నాకు కోపమొచ్చిందంటే నూకాలమ్మలా రెచ్చిపోతానయ్యా పోలేరమ్మల యిరగబడతాను, ఏటనుకున్నావో ఏదో,” అంది కాళికాదేవి.

ఆ కోడిపై డితితల్లమ్మ దాని అడికేటి ఎరికా? ఏదో రద్దీలో సూసుకో కుండా తొక్కేడు కుర్రోడు, ఫరవానేదులే, అంటూ ఎవడో ఆవిడ్ని సముదాయించాడు.

అప్పుడా కాళికాదేవి కోడిని తన చేతుల్లాకి తీసుకొని. చంటి బిడ్డను గుండెల కత్తుకున్నట్లు వట్టుకుని చిన్న శోకాలావన ప్రారంభించింది. ‘ఓలమ్మో గుంట సచ్చినోడు నీకాలు మట్టేసినాడే తల్లీ, నీకా లేటయిపోనాడే ఓలమ్మో, ఏడవకే తల్లీ, నువ్వు పైడితల్లమ్మకాడి కేల్లి పోదుగానిలేవే అంటూ దీర్ఘాలు తీస్తూ కళ్ళంట నీళ్లు కార్చింది.

తరవాత చంటిబిడ్డను లాలించినట్లు లాలించింది. ఒల్లకోఅమ్మ ఏడవక. ఇంటికెళ్ళినాక అవదం రాస్తాను. నొప్పిపోతాదిలే, బస్సులో ఎక్కి నోళ్ళు కల్లు నెత్తిమీది కొచ్చి మరి కిందామీదా కానరమ్మా. పొగరు

పోతుముఁడాకోడుకులు. ఏటిసేస్తాం. అంటూ బుజ్జగిస్తూ బస్సులోని వారందరినీ కట్టకట్టి తిట్టింది. చీరకొఁగుతో కళ్లనీళ్ళు తుడుచుకుంది.

బస్సులోవారందరినీ తిట్టిందంటే నన్ను కూడా తిట్టినట్లైతే దాని పొగరు చూసి నాకొళ్ళుమండిపోయింది. కాని ఆశ్చర్యమేమిటంటే బస్సుతోని వాళ్ళెవరు ఆవిడ మీద కోవగించకోలేదు. సరిగదా అంతా సానుభూతి చూపిస్తున్నారు. అందుకే నాకప్పుడు బస్సులో వాళ్ళందరి మీదా కోవమొచ్చింది.

కోవం రాదామరి. ఎవరూ యీకాళికాదేవి పీకమీదకాలేసి తొక్కలేదు. ప్రక్కనే ముక్కుచీమిడితో అలరారుతున్న ఆవిడ నాల్గేళ్ళ ముద్దుబిడ్డనెవరూపీక నొక్కలేదు. నిష్ఠుమూర్తి చేతిలోని చక్రంలా ఆ ముద్దుబిడ్డ చేతిలోవున్న పెద్దచక్కిల్లాని ఎవరూ లాక్కోలేదు. కాళికాదేవి మెళ్ళోని నల్లపూసలదండ నెవరూ లాగేలేదు. ఆవిడి చెవులనాగుజోడు నెవరూ తెంపీలేదు. ఆవిడ కాళ్ళకట్టి బస్సులో సీటుక్రింద పెట్టిన కోడిపెట్ట కాలెవరో మఱ్ఱేరట. అదీ జరిగిన ఘోరం. ఇంతకీ బస్సు వాళ్ళకి బుద్ధిలేదు. బస్సులోకి అసలీ మనుషుల్ని ఎక్కనివ్వం మేచాలు పైగా కోళ్ళనీ గొర్రెల్ని కూడా ఎక్కనిస్తే ఎలాగ ?

“కూకో అమ్మా బస్సు కుదిపేస్తాది” అన్నది ప్రక్కనున్న ముసలమ్మ.

కాళికాదేవి బియ్యపు బస్తాలా తన సీటుమీద కూర్చుంది.

“ఎందాకెత్తునావమ్మా” అని సానుభూతితో ప్రశ్నించిందా ముసలమ్మ. బస్సులోని జనమంతా ఆవిడ వేపే చూస్తున్నారు. ఇప్పుడా బస్సులో సెంటర్ ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్ నేను కాదు. ఇప్పుడందరికీ ఆ కాళికాదేవీ, కోడిపెట్ట ప్రధానమూర్తులయాయి. అందుకే నాకు కాళికాదేవిమీద, కోడిపెట్టమీద కోవం వచ్చింది.

ఎందాకా వెళ్తున్నావని అడిగినందుకు అవిడ నర్దుకుని కూర్చుని జవాబియ్యడం ప్రారంభించింది.

“దావాడెల్తున్నాను. దావాడలో మా అయ్యకి జొరం. ఇప్పుడేటి రెండుమాసాలైంది మాయదారి జొరం వొగ్గడమే నేడు. ఎన్ని మందు లేసినాలో, ఎన్ని వాయిద్యాలు సేయించినాలో నెక్కనేడు. రెంటొందలు కరుసయిపోనాయి. కాని జొరం వొగ్గదు. అందుకని నానేటి సేసినా నంచే పైడితల్లమ్మకి మొక్కేసుకున్నాను. తల్లీ, పైడితల్లమ్మా మా అయ్యకి జొరంవొడిలింపి తల్లీ, నీ పండుక్కి కోడిపెట్టనిస్తాను, కొత్త కోకిస్తాను, ఉపారాలెటతాను, అని మొక్కుకున్నాను. మరి మొక్కుబడి తీర్చొద్దా. అందుకనే సంతలో పదేను రూపాయలెట్టి కోక కొన్నాను. నాలుగురూపాయలెట్టి యీ కోడిపెట్ట కొన్నాను. దావాడెల్లి రేపు అమ్మోరికి ఉపారాలెట్టి మా బొట్టాడ్ని మా అయ్యకాడొగ్గీసి ఇజానారం పండుక్కెల్తాను. అమ్మోరి సంబరం సూద్దువుగాని రాయే అని మా వొడిన ఉత్తరమేసింది ఎల్లాలిగదా మరి అంటూ తన శార్యక్రమం వివరణ ముగించింది.

అవునమ్మా, ఆ పైడితల్లొమ్మోరే కాపాడాల అంటూ అమ్మవారికి దండం పెట్టుకుంది ముసలమ్మ.

ఇంతలో బస్సాగింది. కండక్టరు ఏమయిందో అని బస్సుదిగేడు. ఓ పాతికేళ్ళవాడు నైకిలు దిగి రోడ్డు నైడులోదాన్ని పెట్టి కండక్టరుతో అయాసపడుతూ కబుకు చెప్పేడు. డ్రైవరు కిటికీలోంచి తల బయటికి పెట్టి ఏటా సాయిబూ, ఏటాలిటిగీసను? అన్నాడు.

నాయుడుగారి కారు దారిలో సెడిపోయి నిలబడిపోనాడట, ఆయనర్జంటుగా విజానారం ఎల్లాలట. అలిస్యం కాకుండా బస్సు వేగం తీసుకురమ్మని కబురెట్టారా అని వివరంగా చెప్పేడు కండక్టరు.

సరేతే ఎల్లిపోదాం అన్నాడు డ్రైవరు.

మరి అలిస్యం నేడు. దాదాబాబ్ పాసింజర్నిదిచీసి స్పీడుగెల్లి పోవడమే అంటూ కండక్టరు బస్సుకేక్కడు. బస్సు కదిలింది.

ఎవరా నాయుడు? అని నా ప్రక్కనున్న రైతునడిగేను. తన కారు చెడిపోతే వేగంగా రమ్మని బస్సుకు కబురంపగల మహానుభావు డెవరో తెలుసుకోకుండా వుండలేకపోయాను.

నాయుడంటే మన గెడసెర్ల నాయుడుగారు.

చాలా గొప్పవాడా?

అ, అ, నూరెకరాల పొలం, ఇజానారంకాదా రెండు మిల్లులు ఐదరాబాదులో మెంబరు, గొప్పోరుకారామరి? అన్నాడు రైతు.

డ్రైవరు ఓక్షణం వెనక్కి తిరిగి సాయిబూ అని కేకేశాడు. కండక్టరు డ్రైవరు సీటు దగ్గరికెళ్ళేడు.

నాయురుగారి అంబాసీడరు కొంచం ఓల్డుమోడలేగాని బండి మంచిదేనా. బేట్రి పీకైపోయిందో మరి ప్లగ్గు వైరు తెగిపోయిందో ఎటో తెలీదు మరి. బండి మంచిదే, బండిననేంలాబం డ్రైవరునా కొడుక్కి బండి సంగతి తెలియాల. ఇంజనెలాంటిదో ఆడు కనిపెట్టాడా మరి బయంనేడు, నేదా అది మనిసిని గొప్ప లిటిగేసనులో పెట్టేస్తాది తన్నుకుసావాల అని ఏదో చెప్పుకు పోతున్నాడు.

ఇప్పుడా నాయుడుగోరి కారు రెండెడ్ల బండికి కట్టి యీడుసు కెల్లాల్సిందే అన్నాడొకడు నవ్వుతూ

ఇప్పుడు సెంటర్ ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్ అక్కడలేని అసెంబ్లీ మెంబరు నాయుడుగారేమో లేదా ఆయన చెడిపోయిన కారేమో తెలీదు.

మళ్ళీ బస్సు ఆగింది. దిగండే దావాడ మనుషులు దిగండే ఏమమ్మా ఆ కోడి పెట్ట వట్టుకొని వేగం దిగు చైమై పోతూంది అంటూ కేకేసాడు కండక్టరు.

ఇదిగో ఏదీ నా మాట అయ్యో నామాట ఏదీ, దారియ్యమ్మా దిగరా అయ్యా అంటూ కోడిపెట్టనూ మాటనీ వట్టుకుని గబగబ బస్సు దిగిపోయిందికాళి కాదేవి. బస్సు కదిలిపోయింది.

ఓ అరమైలు దూరం వెళ్ళేక బస్సులో వాళ్లు నిలబెట్టండి, నిల బెట్టవయ్యా బస్సు అంటూ కేకలేశారు.

ఏం, ఎలాగోల. సీటికీ మాటికీ బస్సు నిలబెట్టేదానికి ఇదేమేనా పోతులబండనుకున్నారేటి? అంటూ కసిరేడు కండక్టరు.

అది కాదయ్యా ఆయమ్మ తొందరలో పిల్లాకి నొగ్గీసి దిగి పోయింది. వీడెనకాలే దిగుతున్నాడను కునుంటాది. ఈడీమూల నిద్రో తున్నాడు.

ఏం కోడిపెట్టనీ మాటనీ జాగ్రత్తగా దింపుకుంది, పిల్లాడెన్నెండు కొదిలీయాలా అంట. ఫరవానేదు కొత్తవలసపోలీసు స్టేషన్లో ఆప్ప జెప్పేదాం అన్నాడు కండక్టరు.

ఎక్కడ దావాడ, ఎక్కడ కొత్తవలసయ్యా. మంచోడివే, ఈడ్కడా ఈడి అమ్మా అయ్యా ఇంటికొడ ఏడుస్తూకూచోవాలా? ఏం నాయమయ్యా? ఓ అరమైలు కూడారానేదు, బస్సెనక్కి తిప్పవయ్యా, దావాడస్తాపుకొడ పిల్లాడ్ని ఎవరికై నా అప్పజెప్పేసిపోదాం ఆని ఒక ఆసామీ కేకలేశాడు,

ఈల్లేదయ్యా, నాయుడుగారు బస్సుకోసం వెయిటింగు సేస్తుంటారు అన్నాడు కండక్టరు. నాయుడి పేరు చెబితే యీజనం నోరు మూసుకుంటారని అనుకుంటాడు.

నిజావికంటేగదా మరి. ఆ కోడిపెట్ట కాళికాదేవి కోసం. యీముక్కు వీమిడి ముద్దుబిడ్డ కోసం బస్సు వెనక్కి తిప్పాలా? అవతల అసెంబ్లీ మెంబరుగారు బస్సొచ్చే వరకూ నిలబడుండాలా?

ఏమయ్యా సాయిబూ బస్సువెనక్కి తిప్పతాలేదా? సెబుతూంటే నీక్కాదా? అవవయ్యా ద్రైవరూ అంటూ యిద్దరు కుర్రాళ్ళు తగువు పెట్టు కున్నారు. తగువు తన్నులాటకి దగ్గరవుతూందని గ్రహించి ద్రైవరు బస్సు నిలబెట్టేడు.

ఏంటయ్యా జబర్దస్తీ అన్నాడు కండక్టరు.

అవును జబర్దస్తీయే. కాకపోతే. అరమైలు కూడా రానేదుమనం. పొవుగంటలో ఎనక్కెళ్లి వచ్చివచ్చు. ఒక మనిషికి అవదొచ్చింది కదా అని సెబుతున్నాం. అమాటకొస్తే అనాయుడికేకాదు మాకూ ఆలిస్య మవుతాది. కాని ఏటిసేస్తాం? ఈ పిల్లోడ్ని పొలిసుచేసన్లో అప్ప జెవతామా? అడక్కడేడుస్తూ కూకుంటాదా? అల్లమ్మా బాబూఅలో పొలో మని ఎద్కొంటూ తిరుగుతారా? మంచివోడివే. ఏమయ్యా ద్రైవరూ బస్సునక్కి తిప్పు, సూస్తావేటి? అంటూకుర్రాళ్లు గొడవచేశారు.

ఏంటయ్యా మీరనేది, మీరతా జబర్దస్తీ సేసినారంటే పాపింజర్లందరినీ దించేసి కాళీబస్సు తీసుకెళ్తాను తెలుసా అన్నాడు కండక్టరు.

దించేస్తావా? ఏమయ్యాయ్ ఒహో దించేస్తాడట! ఎలా దించుతావో దించుచూదాం అన్నారుకుర్రాళ్ళు. వట్టుదలలు పెరిగాయి. ఇడిగో సాయిబూ తగువులో వడ్డావంటే మరింత ఆలిస్యమవుతాది. మీమెంబరు నాయుడు అగ్గిమీదగుగ్గిలమైపోతాడు, అన్నాడొకడు.

ద్రైవరిదంతా చూసి మరి లాభం లేదను కున్నాడు. సరేనేరా సాయిబూ ఎండుకొచ్చిన లిటిగేసను పొవుగంటలో ఎల్లోచ్చేద్దా అన్నాడు

అసంఖ్య మెంబరుగారి కోసం ముందు కెళ్ళవలసిన బస్సు ఈ ముక్కుచీమిడి ముద్దుబిడ్డకోసం వెనక్కి తిరిగింది. అవునుమరి, నేమ తప్ప బస్సులో జనమంతా ఆ కోడిపెట్ట కాళికాదేవి పక్షన వున్నారు. అక్కడ అసంఖ్యమెంబరుగారి గొప్ప వనిచేసింది కాదు. అయినా అంత సుఖవుగా బస్సు కండక్టర్లు ద్రైవరూ లొంగిపోయి నందుకు నాకు వాళ్ళ మీద కోపం వచ్చింది.

దావాడ గ్రామం పొలిమేర్లలో వున్న రోడ్డు మీద మర్రెచ్చెట్టుకింద బస్సు ఆగింది, అక్కడ నాకు కనిపించిన దృశ్యమేమిటంటే

కాళికాదేవి వరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి పిల్లవాడిని ఎత్తుకుని ముద్దు లాడుతూ, ఒచ్చీసి, నావా నాయనా, బస్సులో తొంగుండి పోనావా, నాతో ఎందుకు దిగినావు కాదూ అంటూ ఏవో ప్రశ్నలు వేస్తూంది, వాడు చేతిలోని చక్కెలాని కొరుకుతూ ఏమీ జరగనట్టుగా నిశ్చింతగా వున్నాడు.

అమ్మా సక్కిలం అంటూ తల్లికి చూపించాడు.

వాళ్ళమ్మ విరగబడి నవ్వింది. పిల్లవాడిని ముద్దులాడింది. పిల్ల వాడు దొరికాడనే ఆనందంలో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూంది, ఆమె తక్కిన వాళ్ళగురించి ఏమీ పట్టించుకోలేదు. బస్సును తిరిగి రప్పించి పిల్లవాడిని అప్పగించిన వారికి కృతజ్ఞత కూడా చెప్పలేదు, అది వాళ్ళ డ్యూటీ అను కున్నది కాబోలు. ఎవరిడ్యూటీ వాళ్ళుచేస్తే కృతజ్ఞత చెప్పనక్కర్లేదనుకు నుంటుంది.

జనం మాత్రం బస్సులోని కుర్రవాళ్ళనీ, ద్రైవర్ని కండక్టర్ని మెచ్చుకున్నారు. పిల్లవాడు తిరిగిరాకపోతే ఆ తల్లి దుఃఖంతో చచ్చి పోయేదన్నారు. కృతజ్ఞతా సూచకంగా ఒకడు ఒక చెరుకుగడల కట్ట తెచ్చి బస్సులో వదేశాడు తినమని.

బిస్సు బయలుదేరి తిరుగు ప్రయాణం సాగించింది. బిస్సులోని వారందరి మొహాల్లోనూ ఏదో సంతృప్తి కనిపించింది. కుర్రాళ్ళు హుషారుగా చెరుకుగడలు తాగి నములుతున్నారు ఇద్దరు ముగ్గురు సినీమా పాట బృందగానం కూడా ప్రారంభించారు.

అ జనాన్ని చూస్తే నాకప్పుడో సందేహమొచ్చింది.

ఇంతకీ ఈ బిస్సు నడిపేదెవరు? కండక్టరా? డ్రైవరా? అసంఖ్య మెంబరా, కోడిపెట్ట కాళికాదేవా? ఈ చుట్టవాసన వల్లెటూరి జనమా? ఎవరు?